

Zámek s kvěťákem a cibulí

UNIKÁTNÍ ZAHRADY ŠLECHTICKÉHO SÍDLA VILLANDRY

Zahrada u francouzského zámku Villandry jsou přesně takové, jak se na správné šlechtické sídlo sluší a patří. Precizní geometrické tvary, všechno na milimetry sestřiženo. Něčím se ale liší. Místo tulipánů, růží nebo magnolií rostou na úhledně upravených záhonech fazole, kvěťák nebo hlávkové zelí.

FOTO: PETRA ŠUSTOVÁ

Zatímco jinde turisté obdivují klasickou architekturu, starobylé obrazy či sbírku loveckých trofejí, tady je hlavním lákadlem „obyčejná“ zelenina. Zámek Villandry na řece Loire je jakýmsi šlechtickým zelinářstvím. Přitom nechybělo mnoho a tento skvost s ovocnými stromy a zeleninou mohl nadobro zmizet. Před sto lety vrátil zahradě její původní renesanční podobu španělský vědec Joaquín Carvallo, pradědeček dnešních majitelů zámku. Carvallo zachránil zámek, který byl v dezolátním stavu, před demolicí a navrátil mu i jeho zeleninovou okrasu.

Nápadití mniši

Historie zahrady spadá až do středověku. Mniši tehdy rádi ve svých kláštrech vysa-

vali zeleninu. Byli velmi nápadití a vymýšleli různé geometrické tvary. Aby zeleninová zahrada nebyla příliš „smutná“, přidali do ní růžové keře – vysázeny jsou samozřejmě také přísně symetricky.

Z Itálie pak dorazily horké architektonické novinky, takže se zahrada dočkala dalšího vylepšení. Vznikly zde fontány, altánky a také „hezčí“ květinové záhony. V 16. století tak francouzští zahradníci spojili oba hlavní proudy – mnišský a italský. Vedle sebe rostly růže i cibule. Tento způsob zahradničení zaznamenávali v různých dokumentech, díky nimž pak mohl Carvallo celý chátrající areál věrně obnovit. Vytvořil tak jedno z nejvýznamnějších děl francouzského zahradního umění, které je srovnatelné i s proslulým areálem ve Versailles.

Z badatele zahradníkem

Sídlo Villandry bylo dokončeno v roce 1536. Je posledním z velkých zámků postavených v období renesance v údolí Loiry, které každoročně zaplavují tisíce turistů včetně těch z Česka. Villandry nechal postavit Jean le Breton, ministr financí Františka I. Nejprve ale musel zbourat hrad z 12. století, z něhož zachoval pouze starou věž, která je vidět za hlavním nádvořím.

Zeleninové zahrady přežily až do 19. století, kdy musely ustoupit novému parku v anglickém stylu. V roce 1906 koupil Villandry zmíněný Joaquín Carvallo, který koncem 19. století vystudoval pařížskou Sorbonu, a pak dvanáct let strávil bádáním nad slinivkou břišní a žaludkem. Na zámek přišel vlastně náhodou. Se svou mladou americkou ženou